

ALGERIE

N.º 218

JULIOL - AGOST 1993

S'A LLIBRETA GEGANT

PES SEU INTERÈS

fins
al

%
T.A.E.

...I SORTEJAM
MUNTANYES DE REGALS!

* Exemples de T.A.E:

- Per 500.000 Pts.: 6,80%
 - Per 1.000.000 Pts.: 7,90%
 - Per 5.000.000 Pts.: 8%
- Saldo mínim 100.000 Pts.

BANCA MARCH

ALGEBELÍ
N.º 218
Juliol - Agost
1993

Edita:
Associació Cultural Algebelí
N.I.F. G-075124210
Carrer Joan Carles I, 44-1.ª
Apartat de correus n.º 20

Director: Miquel Àngel Campaner
Fornés. Consell de Redacció: Maria
Cerdó Gregori, Catina Ballester
Moragues, Antoni Moragues Picó,
Margalida Ramis Fornés, Imma-
culada Roca Balaguer, Margalida
Poquet Carbonell. Col·laboradors a
aquest número: Francesc Aguiló,
Miquel Roca, Xesca Ensenyat,
Francisco Picó, Pere Fiol i Tornila,
Maria del Mar Ramis, Damià Payeras
Capó, Onofre Riera, José Juliá i
Antonio Picó.

Imprès en
paper reciclat

Associació Cultural Algebelí

Constituïda en segona convocatòria l'Assamblea General Ordinària del 5 de juliol passat, tal com fou anunciada al número 217 d'aquesta revista, es tractaren els assumptes següents:

1.- Projecte de les activitats i propostes elaboradores pel Consell Directiu per a l'any 1993.

Aquest punt havia quedat ajornat a l'Assamblea del 9 d'abril passat i ara el nou Consell Directiu presenta el següent projecte:

- a) Edició de la revista Algebelí.
- b) Excursionisme. Consolidació del grup d'aficionats que sortim a conèixer la natura de la nostra illa.
- c) Festa Nadalencia.
- d) Activitats diverses (conferències, exposicions, marató fotogràfica, etc.).

El projecte fou aprovat per unanimitat.

2.- Situació econòmica de l'Associació: Balanç al 20-4-93.

Fou presentat el balanç de situació a 20-4-93, data en què es va fer càrrec de la direcció de l'Associació el nou Consell Directiu:

- Actiu..... 1.598.610 ptes.
(Immobilitat, deutors i disponible en les entitats financeres)
- Passiu..... 4.167.508 ptes.
(Creditors)
- Dèficit..... 2.568.898 ptes.

Fou aprovat per unanimitat.

Així mateix el Consell Directiu exposa que tenia com a finalitat primordial la de millorar la situació econòmica de l'Associació, per tal d'assegurar la seva continuïtat. Amb la racionalització dels seus ingressos i despeses, i amb alguna acció especial, la gestió donarà uns bons resultats de caire econòmic.

3.- Precs i preguntes.
No n'hi hagué.

Ajuntament de Muro

**SERVEI DE
RECAPTACIÓ**
COBRAMENT DE TRIBUTS
EN PERÍODE VOLUNTARI

- IMPOST SOBRE BÉNS IMMOBLES DE NATURALEZA URBANA
- IMPOST SOBRE BÉNS IMMOBLES DE NATURALEZA RÚSTICA
- IMPOST SOBRE ACTIVITATS ECONÒMIQUES
- TAXA PER RECOLLIDA DE FEMS

Del 16 d'Agost al 15 de Setembre
a l'Edifici Municipal de la Platja de Muro

Del 16 de Setembre al 16 d'Octubre
a l'Oficina de Recaptació - C/. Peix, s/n.

HORARI: DE LES 9 A LES 13'30 H.

La revisió cadastral per a 1994

Detectats 1.074 nous contribuents

El proper any 1994 entrarà en vigor el nou cadastre d'urbana. El Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària ha finalitzat els treballs de revisió de valors i aprovat la corresponent Ponència i l'Ajuntament el tipus de gravamen que s'aplicarà als valors cadastrals. Tot està a punt, doncs, perquè els titulars de béns immobles urbans rebin la notificació del nou valor assignat a les seves propietats i informació sobre la quota de l'Impost sobre Béns Immobles que hauran de pagar l'any que ve.

¿Què suposarà per al Municipi i per als contribuents aquesta revisió? Anem a veure-ho.

La primera dada que crida l'atenció és l'increment d'unitats fiscals. Al Padró de 1993 pagaven l'IBI de naturalesa urbana un total de 3.682 contribuents, mentres que per a l'any 1994 aquesta xifra s'eleva a 4.756. Això significa que 1.074 persones que no pagaven l'Impost ho faran per primera vegada l'any que ve, el que significa un increment percentual del 29'17%, sense perjudici que a les persones que no ho feien per no haver-se encarregat o per tenir declarat com a solar una edificació, els puguin reclamar fins a 5 anys enrera el pagament de l'Impost.

Si de per sí aquest increment del nombre de contribuents ja suposaria un destacat augment en la recaptació, cal considerar també la puja dels valors cadastrals que, per el total del municipi, han passat dels 6.324.127.695 ptes. del 93 als 38.259.369.286 ptes. del 94, o sigui un increment percentual del 505%. El valor cadastral mig per unitat fiscal passa del 1.717.579 ptes. del 93 als 8.044.442 ptes. del 94.

Una altra dada curiosa és que el 32'55% de les unitats urbanes te-

nen assignat un valor cadastral inferior als 2.000.000 de ptes., les quals pagaran només el 4'16% del total del padró. Entre els 2 i els 4 milions es mouen el 29'6% de les unitats fiscals i entre els 4 i els 8 milions el 25'13%. O sigui que les 4.125 parcel·les (el 86'74%) amb valors més baixos pagaran el 32'15% del total de l'impost, mentre que els 25 contribuents (0'53% del total) que tenen parcel·les amb un valor cadastral superior als 100 milions de pessetes pagaran el 42'42% del total de l'impost.

A partir d'aquestes dades l'Ajuntament té la competència de fixar el tipus de gravamen que, aplicat als valors cadastrals referits, determinarà la quota a pagar per cada subjecte passiu.

Actualment l'Ajuntament recapta 60 milions de pessetes per l'Impost sobre Béns Immobles de naturalesa urbana, quantitat que automàticament s'eleva a 75 milions amb l'increment de parcel·les

cadastrals detallada anteriorment, amb un marge d'error que oscil·laria segons els valors assignats a aquestes, però que pot esser important si, com és previsible, moltes de les altes corresponen a construccions a la Platja de Muro, per tant amb un valor cadastral alt.

Amb el tipus de gravamen del 0'3% aprovat per l'Ajuntament Ple, la recaptació per a l'any 1994 s'eleva a 114 milions de pessetes, el que suposa un increment del 53'04%, sempre amb la reserva que partim de padrons desiguals i d'estimacions, per tant subjectes a error. Aquest tipus del 0'3 per 100 es podrà mantenir fins a l'any 1996. A partir del 97 serà obligatòria l'aplicació del coeficient mínim del 0'4 per 100, el que significarà passar dels 114 milions a 153, sense considerar els increments obligatoris dels valors cadastrals que es determinin a les successives lleis generals pressupostàries.

El tipus de gravamen
del 0'3% aprovat
suposarà una recaptació
de 114 milions de ptes.
per a 1994

Perquè pogueu calcular d'una forma aproximada la quota que pagàreu per les vostres urbanes, ho podeu fer de forma orientativa considerant que s'ha procurat elaborar la ponència de valors que el valor cadastral resultant fos el 50% del preu de mercat.

Estau atents, doncs, perquè durant els mesos que vendran rebreu la notificació del nou valor cadastral i de la quota a pagar. Si no rebeu la notificació cercau informar-vos perquè les dades fiscals podrien ésser incorrectes i vos podria crear problemes amb els enutjosos tràmits burocràtics posteriors per a resoldre'ls.

Francesc Aguiló

L'Ajuntament podria aprovar fins a un coeficient màxim del 0'95 per 100, el que hagués suposat una recaptació superior als 363 milions de pessetes.

Si encara no estau embullats amb totes aquestes xifres i perquè en tengueu una idea més gràfica, realitzarem un petit quadre estadístic amb indicació de les quotes que es pagarien segons els valors cadastrals assignats a les parcel·les:

Valor cadastral	Unitats urbanes	Quota mitjana
Menor de 2.000.000	1548	3.085
de 2.000.000 a 4.000.000	1.382	8.980
de 4.000.000 a 8.000.000	1.195	16.502
de 8.000.000 a 15.000.000	447	31.358
de 15.000.000 a 25.000.000	104	55.738
de 25.000.000 a 50.000.000	35	99.503
de 50.000.000 a 100.000.000	13	228.446
de 100.000.000 a 200.000.000	7	417.419
de 200.000.000 a 500.000.000	12	1.024.297
Major de 500.000.000	13	2.799.420

Carta oberta

Escric aquesta carta perquè crec que és necessari explicar, a la gent usuària del centre de salut Marines de Muro, el per què del no funcionament de l'ascensor del mateix, assumpte del que soc part implícita i responsable per la que em toca.

L'Ajuntament de Muro va adjudicar l'obra per a la construcció del Centre de Salut a Basa, C.B. del que som soci.

Per problemes interns, socials i econòmics, l'empresa Basa, C.B. no ha pogut fer front al pagament de l'ascensor a l'empresa instal·ladora, la qual es nega a posar-lo en funcionament, estant en tot el seu dret.

Els intents per part de l'Ajuntament, totalment elogiabls, de fer el pagament han estat frus-

trats incurrint sense tenir-ne l'obligació en un cost adicional.

Assumesc la meua part de culpa i deman disculpes a la comunitat de Muro, i encara que el mal ja està fet en cap moment la meua intenció no ha estat perjudicar a ningú.

He firmat un document (ell Secretari de l'Ajuntament en té una còpia), on exprès la meua intenció de reposar tot els perjudicis que hagi pogut ocasionar i que seguidament es reproduceix:

ANTONIO SALAMANCA PERELLÓ, amb D.N.I. 41.393.029-K, i docimili a Muro, carrer Màrtirs, 71-2, com a adjudicatari de les obres de "Reforma i ampliació de l'ambulatori", i havent sorgit problemes de caràcter financer per problemes

amb Basa, C.B. que li fan impossible assumir el cost de l'ascensor instal·lat al Centre de Salut, per la present es compromet a realitzar obres per a l'Ajuntament de Muro, per un import equivalent al cost de l'ascensor esmentat, en el plaç màxim d'un any a partir de la data.

Muro, a 27 de maig de 1993

Antonio
Salamanca Perelló

Pregó de les Festes de Sant Joan 93

Enguany la tasca d'obrir les festes va córrer a càrrec de D. Miquel Roca i Bennàssar, Vicerrector i professor titular de la U.I.B. que va llegir el següent pregó:

Excm. Sr. Batle i regidors. Senyores i senyors.

Bon vespre a tots. Si la justícia no fos una entitat tan abstracta, diria que és de justícia, abans de treure'm del cap qualsevol altra cabòria, donar les gràcies a tothom. En primer lloc, gràcies als qui sou aquí, que tindreu la paciència d'escoltar-me, i gràcies a tots els membres del consistori que m'han fet l'honor, absolutament desproporcionat, de demanar-me que sigui pregoner de les festes mureres de Sant Joan de 1993. Almanco, miraré de no cansar-vos. Un sermonet curt fa moure el cor; si el sermonet és llarg, fa moure les anques.

Un dels pitjors costums dels homes i les dones és parlar de nosaltres mateixos. Parlar del que feim o pensam és un dels delictes socials que hem de procurar de no cometre mai. Malgrat tot, estic cert que molts de vosaltres no em coneixeu i m'haureu de permetre aquesta llicència. Avui en dia, que n'hi ha que diuen que catalans i mallorquins no són amics, puc assegurar que som un exemple del contrari, encara que sigui per via genètica. El meu pare és de Pals, un preciós poble de l'Empordà de Girona, i ma mare és una murera absolutament orgullosa d'esser-ho, na Margalida Bennàssar, filla d'en Josep de Ca s'Escolar i de na Francinaina de Ca'n Revull. De petit, he anat amunt i avall del carrer d'Antoni Cànoves, he anat a cercar vi a la

bodega de Ca'n Manel, a comprar galletes a Ca n'Eloi, a tragar amb les barres de gel que l'amo i la madona de Ca'n Terrassa fabricaven tot just al davant d'allà on ha viscut sempre, i viu encara, la meva família.

No sé si ja n'hi ha prou, de berbes. Som aquí per a fer la crida de les festes. Voldria abandonar aquests criteris que els temps, abans, eren millors. Eren, senzillament, diferents, i com a tals, com a diferents, en vull fer un petit record, si són fets que vaig viure, o contar-ne unes pinzellades, d'allò que succeï quan jo no hi era present però m'ho han contat i em va agradar força escoltar. Els que ja comencem a tenir qualche cabell blanc al cap, molts més dels que voldríem, encara recordam les festes d'èpoques recents. De la resta, tenc bones fonts, boníssimes fonts: la meva padrina Francinaina,

un pur prodigi de saviesa foravilera, me'n va contar moltes, i ma mare i el meu conco Guillem, un altre murer molt important a la meua vida, també me n'ha fet cinc cèntims. Tot això ve a tomb perquè el programa de festes que vos han preparat per a enguany té coses molt semblants a les que tants de vosaltres recordau. La memòria és una propietat molt feble del cervell humà, que a vegades és traïdora i ens fa confondre fets i realitats. Segons quan, però, també ens ajuda i ens fa reviure, que vol dir viure de bell nou i aprofitar-ho amb gola. Aquest, i no un altre, és el re-viure que volia proposar-vos per a avui vespre.

Endiumenjats, amb vestits nous de trinca, compareixíem cada any a les festes d'aquest poble. La mescladissa de la memòria quan parla d'aquelles festes duu imatges molt vives, quasi bé tenyides d'una cer-

ta passió, on trob un grapat d'elements magnífics: corregudes a la plaça, campanades de les completes, renou de les revetles, les ganes de qualque «murer» de fer-se torero —unes ganes que anaven minvant tal i com s'acostava el dia de sortir davant el bou perquè, a Muro, no hi ha mancat mai el sentit comú—, els corredors de bicicletes, els maldecaps de les dones per a fer coques tovades, el disgust de les madones quan tornaven agres. Venia gent externa a Muro, a veure-ho tot i de manera particular a participar a les corregudes de resistència de la plaça, en arribar el vespre. Quan guanyava qualque extern, cosa estranya, la meva padrina recordava el mite local i deia: «Si hi hagués hagut l'amo en Fesolet, això no hagués passat.» L'amo en Fesolet o l'amo en Parrús eren un gran exemple: cap foraster no els banyava el nas de saliva a l'hora de córrer.

De llavors ençà ha plogut molt. «Muro ja no és Muro; Muro ja és ciutat, perquè han llevat el "carburo" i han posat electricitat», cantaven. Muro s'ha transformat. Muro, però, encara és Muro, amb un poliesportiu, una residència per als vells, un centre d'assistència sanitària i un teatre municipal. D'ençà que podeu triar heu triat, per a comandar, gent amb bon cap, imaginació i feineria. Un poeta americà, que visqué tota la vida a Anglaterra, va haver d'escriure un llibre de cinquanta pàgines quan li varen demanar una definició curteta de la cultura anglesa. La cultura d'un país, d'un poble, d'un llogaret qualsevol, és tot allò que es-belluga al seu voltant i que agombola el viure de cada dia. Deia, finalment, aquest poeta, Elliot, que cultura a Anglaterra és la regata Oxford-Cambridge, la remolatxa amb vinagre, les esglésies gòtiques del XVIII, el formatge del país, la música d'Elgar, el dia del derby, etc. De seguir aquest patró, cultura, a Muro, la nostra cultura, són les corregudes d'Es Cós, la música de Miquel Tortell, els fideus de Marjal, el claustre d'aquest Convent dels Mínims on som reu-

nits, les matances, el museu etnològic, l'esglesia de la Sang, l'estiu a la Caseta dels Capellans, els partits de futbol, l'esplèndida perspectiva de Sa Riba.... Quasi res. I a tot això aquest poble no hi vol renunciar ni pot fer-ho en nom d'altres interessos, altres dèries, altres xeremies que no siguin les nostres. En els costums, en la cultura dels nostre país, en definitiva, hauríem de menester un ventall de

persones com l'amo en Fesolet o l'amo en Parrús, que aturin els peus als que volen treure el suc d'aquesta terra sense haver-hi plantat ni una llavor.

Un conegut escriptor anglès, a unes cartes on dona consells al seu fill, li recomana de manera imperativa: no contis res mai en públic que duri més de trenta segons. No he acomplert la norma de Chesterfield i no voldria allargar molt més aquest pregó. No sé gairebé si algú trobarà que els temps no estan per a fer festes. Els problemes col·lectius, com les conductes individuals, són cada cop més i més complexos. Per a parlar d'aquests problemes amb propie-

tat, cal conèixer les coses amb tots els seus detalls i com que els detalls són quasi bé infinits, els nostres coneixements són sempre superficials i imperfectes. Un científic americà s'ha dedicat a estudiar la conducta d'uns babuïns molt peculiars. Aquests animals viuen a un lloc idíl·lic, quasi bé paradisiac; tenen al davant menjar a bastament per a tots, hi ha mascles per a totes les femelles i, òbviament, a l'irrevés, i quasi bé no els enrevolta cap altre animal depredador pels voltants que els pugui amenaçar el seu estat de felicitat. Sabeu què fan aquesta tropa d'éssers feliços, ben menjats i abeurats, satisfets sexualment? Idò com tots nosaltres: donar-se creu els uns als altres. N'hi ha que donen ordres, pugen als millors llocs dels arbres i trien primer el company sexual, i **no es comencen a encetar les fruites abans dels tiberis fins que ells baixen de les seves branques.** La condició humana no permet massa alegries. L'il·lustre Montaigne es va fer gravar a la seva biblioteca una màxima de Plini: «Res no hi ha de més cert que la incertesa i res de més miserable i més orgullós que l'home.» Voldria ésser optimista: no sé si és prudent ni oportú. Però el fet que moltes coses siguin un desgavell, que fins i tot els éssers humans tinguem tantes debilitats naturals, no ens autoritza, més bé el contrari, per a aturar la roda de les festes, del trui, de les bauxes i les disbauxes. Als vells, els agrada donar bondadoses instruccions quan ja no estan en condicions de donar mals exemples. La nostra herència ha estat plena de desgràcies, però també hi hem trobat festes com aquestes, i no ens hem de fer mala sang. Mentre, tant si plou com si fa sol, ens queden els dies de Sant Joan, per moltes raons, encara que sigui només per una: per a perdre el temps, que és una activitat sòlida i absolutament necessària, que vull defensar abans de desitjar-vos a tots, absolutament a tots, unes molt bones festes de Sant Joan de 1993. Gràcies i per molts anys.

Presentació llibre

I Jornades de Cultura Popular

Sens dubte, un dels actes de més relleu de les passades Festes de Sant Joan fou la presentació del llibre de les ponències, comunicacions i actes de les taules rodones de les I JORNADES DE CULTURA POPULAR A LES BALEARS, que varen tenir lloc a Muro els dies 9 i 10 del passat mes de gener.

L'acte senzill, però revestit d'una certa solemnitat, es va celebrar el dissabte de Sant Joan, en el Saló de Sessions de l'Ajuntament i presidit pel batle Sr. Miquel Ramis Martorell. La presentació de la publicació anà a càrrec del bon amic Victorí Planells, un dels fundadors i membre d'UC, el millor grup de música tradicional eivissenca i que havia participat a les Jornades, formant part de la taula rodona que tractà de la música popular a les Illes.

Prèviament a la presentació, el regidor de Cultura del nostre Ajuntament, el nostre company Damià Payeras, va dirigir unes paraules de benvinguda als assistents arribats de molts diferents llocs de Mallorca i que omplien la sala; també va dir que les I Jornades de Cultura Popular a les Balears celebrades a Muro havien marcat una fita dins la Cultura Popular, fins al punt de poder-nos referir a un abans i a un després i que, amb la publicació que es presentava, s'arrodonia la tasca iniciada a Muro i es posava a l'abast dels interessats per recobrar el nostre patrimoni cultural una bona eina per a continuar treballant.

Entre els nombrosos assistents, destacam la presència del catedràtic Sr. Joan Miralles, com a representant de la Universitat de les Illes Balears i dels que presentaren les ponències a les Jornades: Sr. Xavier Carbonell (Musicologia Popular a les Illes. Història i situa-

ció actual); Sr. Guillem Bernat (Danses i Balls Populars); i Mossèn Bartomeu Mulet (La Indumentària del segle XVIII). Destacam igualment la presència de representants de les entitats que participaren en l'organització com per exemple: Aires Solлерics, Escola de Ball de Bunyola, Revetla d'Algebelí de Muro, Federació de música i ball mallorquí i Centre de Recerca Històrico-Musical de Mallorca.

El llibre, que tots els participants a les Jornades podran recollir a partir de finals de juliol a les oficines de l'Ajuntament, ha estat patrocinat per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, el Consell Insular de

Mallorca, el Consell Insular de Menorca, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, l'Ajuntament de Muro i la Universitat de les Illes Balears.

Un significatiu parlament del batle Sr. Miquel Ramis va cloure l'acte. El Batle va dir que la presentació d'aquest llibre havia estat per ell un dels actes més importants i que amb més satisfacció presidia des que estava al front de l'Ajuntament de Muro i va convidar a tothom a gaudir i a participar de les festes.

Exposició de fotografies d'infants

Com a continuació de l'exposició de fotos de noces antigues que va tenir lloc l'any passat, enguany se'n va fer una de fotos d'infants nascuts abans de l'any 1940. L'exposició va ser a la Biblioteca Municipal i varen esser moltes les persones de Muro que hi varen dur les seves fotografies de quan eren nins, de quan combregaren o de quan anaven a l'escola. Les més antigues eren dels anys 1907 i 1908, però és a partir dels anys 30 quan es començaren a fer més fotos de primera comunió. L'exposició va permetre veure l'evolució del gust i l'estètica al llarg de quaranta anys.

Revetla

La Revetla del dia 23 de juny va esser una gran festa per a tots els assistents, tant per als petits com per als grans. Els més petits varen gaudir amb les carreres i jocs i, els majors es varen entusiasmar veient els més petits.

Va resultar una entretinguda nit on no va faltar ni el gelat.

Les carreres varen esser el plat fort de la nit essent totes elles molt emocionants i disputades.

Els resultats varen esser els següents:

— Iniciació Femení

- 1.- Mercé Perelló Tarragona
- 2.- M. Antònia Seguí Pons
- 3.- Cristina Ríos Socías

— Iniciació Masculí

- 1.- Jaume Busquets Tomás
- 2.- Jordi Picó Moncadas
- 3.- Joan A. Perelló Noceras

— Benjamí Masculí

- 1.- Francesc Tugores Sastre
- 2.- Pere Sabater Seguí
- 3.- Jaume Alzamora Ramis

— Benjamí Femení

- 1.- Maria A. Mulet Vallespir
- 2.- Maria A. Sastre Cano
- 3.- Catalina Ribot Moragues

— Absoluta Masculí

- 1.- Juan Pablo Martínez Tause
- 2.- Manolo Muñoz Corrales
- Palma

3.- Vicente Ogazón Marí Palma

— Absoluta Femení

- 1.- Maria J. Pallicer Ferreries (Menorca)
- 2.- Lita López Martí Ferreries (Menorca)

La dignitat d'una escola de música

Xesca Ensenyat

Ja en poden desfilar de majorettes; ja en poden radiodirigir, d'aviònets que volen en miniatura; ja en poden inventar, de màquines d'afaitar amb comandament a distància i de màquines escurabutxaques amb una trama bèl·lica de programa d'ordinador —com les de bons de veres, ves que tal: com la del Golf, mira quina cosa—; ja en poden votar de regidors de cultura que organitzen les festes del poble telefonant a una empresa d'espectacles.

— Unes festes patronals de set milions, unes de quatre i unes de quinze.

— Et toquen tant de pallassos, tantes verbenes, tants de balls de bot i tant de comissió.

Tanmateix, eren més dignes les festes de ca les monges: comèdia (sempre en mallorquí, malgrat la prohibició: elles eren molt llestes i sabien que en Franco no tancava mai monges ni capellans a la presó perquè se'n volia anar al cel: per això, també, podíem recitar poesies en català davant el monument a Costa i Llobera); també fèiem gimnàstica de la SECCIÓN FEMENINA i handbol amb el pater de la Base, que era molt bagasser i miranines, com va quedar demostrat. Això, i bones cantades amb l'acompanyament d'un vell harmòni, que en mans de don Bartomeu venia a ser com la tuba de les bandes de música que no estan gaire fortes en solfa: neutralitzen la rebel·lió de l'instrumental de vent, i l'harmòni aconsegua allò que els químics anomenen l'efecte-tampó sobre els galls de la Sibila, si la cantava jo.

No hi ha temps que no torn, i la vulgaritat cansa, rebenta, mata i espanya; l'avantatge de quan hi havia misèria és que no teníem doblers per ser vulgars; quan començàrem a tenir-ne, vam decorar la saleta amb marededús i floreros de plàstic damunt el televisor (una dona que perquè era

pobra hi va posar flors de bons de veres, amb una engronsada va causar un circuit, i a més de sense tela es va quedar sense casa: el bon gust començava a penalitzar-se).

Ara, en part gràcies a la crisi —que si és per això, benvinguda sia—, la gent torna anar d'excursió, torna a cantar i aprèn de sonar el guitarró, perquè veu que els ajuntaments —i com més anirà, més— no troben trapissos per dur sonadors i ballarines, i el treatre se'n va anar al cel (que Déu l'haja perdonat). Tanmateix han conegut que a la gent, en veure que desfilen majorettes, els puja la sang a la cresta, i que ja no van de pagesetes amb botonada de plàstic, gipó d'escuma i gonella de tergal. Servidora de tots vostès coneix una família que ha convertit el seu únic fill en carn de divan per culpa d'aquestes polissones de majorettes.

— Papà, per què no me vares girar la cara allò de davant, darrere, quan m'hi vaig apuntar? Et posaré una denúncia per haver-me educat de forma irresponsable i per haver-

me ensenyat coses dolentes. I tu, mamà, per què me planxaves l'uniforme com una desesperada (tanmateix era de fibra de la més cutre, pomeral!), m'acompanyaves als assaigs i me feies fotos? Vull els negatius de cada desfilada i posaré un barrobí a tots els arxius fotogràfics del poble!

— Posa't tranquil, fill meu: si no et basta amb el Largactil et farem un altre electro-shock. Pensa que no ets l'únic de la família que ha fet l'ase: ton pare va davallar l'escalonada del Calvari, un Divendres Sant, vestit de centurió romà (amb aquell espalmador combat tan mortal damunt el capoll: pareixia una cresta; encara no sé com m'hi vaig poder casar, anys més tard: devia patir d'amnèsia). I jo (no t'ho perdís Tomeuet), amb un vel de Chantilly preciós que vaig cremar de l'enrabiada (sempre paga el sastre pel teixidor), endolada com un corb, vaig posar una bandereta contra el càncer al príncep Juan Carlos i una altra a la princesa Sofia, que estaven damunt el cadafal, com a per fer-nos por, per devora ca na Maria de la

Casa de la Vila...

Quan s'acabaren les comèdies de ca les monges i començaren les rifes al col·legi MIQUEL CAPLLONCH, és que tot estava perdut: els nins i les nines ja no cantaven damunt l'escenari del Cultural on havien actuat fins i tot dues someres que varen ser més males de pujar que deu mil llamps; una era na Maria Cristina, la somera d'en Pons, i l'altra aquella somereta de la Base que quan havia arreplegat els fems dels soldats acompanyava el metge Llopis a la clínica. N'Apaolaza, damunt aquell escenari tan sagrat, després de carregar l'ase d'en Joan el peón dues vegades amb muntanyes de cartes de pòquer marcades (els jugadors només les fan servir un pic i les tiren darrera el teló), n'Apaolaza feia rifes: havíem perdut el remuc i el Dijous Llarder, si hi havia sort, guanyàvem un indio de plàstic. I en Canaveret a l'escola feia (i fa) rifes: l'entarimat és per això, per rifar una llagosta que amablement nos ha regalado la confradia de pescadores de puertopollensa. Tenim el que hem cercat: jugadors compulsius que fan anar el caixer automàtic a les quatre de la matinada i dones que demanen el divorci als ex-alumnes, una guarda de pillets.

Sense cap més dilació haurem de dir que dilluns 21 de juny de 1993 els pares dels alumnes del Conservatori i el públic en general assistirem al concert amb què ens delitaren, com cada any, al bellíssim claustre de frares Mínims de Muro. Tinguérem més sort que l'any passat amb la meteorologia, i l'acte va quedar lluidíssim, a més de per això, per la notable millora en la qualitat de les actuacions, la qual cosa ens va alegrar com a pares, com a contribuents (les classes són cares però quan comprovam que els aprofiten no els hi trobam tant) i com a afeccionats a la música: si no ho fóssim, estotjaríem aquests doblets (com és natural) per a altres coses considerades generalment de més profit.

Encara que els nostres fills no haguessin fet tants progressos, segueix essent més digne escoltar una agrupació coral, una colla de violinis-

tes que ben aviat serà l'enveja de tot Mallorca —si ja no ho és—, tota casta d'instrumentistes de vent, també pianistes i un llarg etcètera amb noms i llinatges que esper que siguin reproduïts al costat d'aquest article, especialment el d'un pollencí que jo vaig fitxar, Melcior Carbonell Socies, que pronostic que gaudirà de tota la felicitat que proporciona saber tocar un instrument, que no és poca.

El programa —tot i les mancances que estic segura que es rectificaran— em va semblar un detall de bona educació, quasi de distinció: una exquisidesa a la qual no estam gaire avesats. Que es repartissin a l'entrada del claustre programes impressos amb els noms i les peces que executarien els nostres joves intèrprets quasi és emocionant. Aquí s'usa editar programes de luxe a les celebritats externes i malmenar les nostres com si fossin pedaços bruts. Amb aquest detallasso és garantit que aquestes menudències (n'hi ha de sis anys!), amb una cosa tan senzilla com aquesta rebran l'estímul que els animarà a seguir el seus estudis: a vegades basta poc.

Confidencialment diré que el nostre director ha fet miracles: a la primera peça semblava Yehudi Munuhin; a la segona, on compartia responsabilitat amb altres criatures, hi va haver una escandalaria d'infants d'uè que fan impensable qualsevol temptativa d'avaluació: en Toni i na Margalida de la impremta poden estar ben satisfets, d'aquest violinista. El dia que no s'usi fer-se targetes de

visita ni del casar, no hauran de passar pena dels nins.

Una anècdota domèstica (ja em dispensaran).

Na Maria nostra, que és molt mestressa, el dia del concert de bon matí va ordenar al seu germà petit que li encarregués un ram de flors a través del servei d'Interflora i que quan acabés l'actuació li pugés a l'escenari i li donés davant tothom com si fos na Maria Callas. I com que (sempre del món), qui amb infants se colga compixat s'aixeca, aquell nin, que devia haver llegit el programa, on només deia que na Maria tocava una sola peça, quan va sentir les mamballetes li va donar el florero. Furiosa per la manca de cultura musical del seu germà, que va deixar ben clar que ignorava detalls d'etiqueta com ho són interrompre un concert amb mamballetes o amb flors, el va agredir amb l'arc del seu instrument; i quan va acabar l'execució de la segona i definitiva peça i com que pensava que la gent se n'havia rigut de les flors i no de la seva mestresseria, quan les va tornar veure davant els seus morros va donar un tal esplet de verdanc al seu germà —sempre amb l'arc del violí—, que va ser cosa de cine. Ja ho saben, els que tenen dubtes a l'hora de seleccionar un instrument: entre el violí i el piano, caldrà que considerin que el violí és més versàtil; almenys, agredir algú amb el piano, si no l'amollen d'un tercer pis (i a això, una nina de sis anys no ho pot fer), sembla impossible.

Toros en Muro

Campuzano y El Soro salieron a hombros, pero el que mejor toreó fue Rafi Camino

Con muy buena entrada, rozando el lleno total, se corrieron seis toros de la Duquesa de Sobral, reses portuguesas que sustituyeron a las anunciadas del Conde de la Corte. El cartel salió perdiendo.

Los toros de la duquesa estuvieron bien presentados, escasos de fuerza, apenas tomaron un pu-yazo. Hubo dos toros bravos: el primero y el quinto, los demás gazapearon, se quedaban en la suerte, y entraban a la muleta andando. En general, fueron manejables y ninguno ofreció dificultades.

Por tercera vez, y sin motivo justificado, vimos la actuación de Tomás Campuzano. Claro que cada vez ha cortado orejas —en Muro todos cortan oreja—, pero su labor de torero con oficio, que está más pendiente de la galería que del toro, a nuestro entender no mereció la repetición, pensamos si es cuestión de amiguismo.

Al igual podemos decir de El Soro que clavó banderillas en cada toro, destacando los pares del molinillo, pero con las demás suertes es de una vulgaridad constante.

El que mejor toreó fue Rafi Camino, un torero que no sabe torear mal y que no salió a hombros

porque no busca el falso oropel, ni sabe torear para el graderío. Sus rechazos y naturales quedaron grabados en la retina del buen aficionado, como muestra de su buen hacer y sentir el toreo.

Se cortaron siete orejas —demasiadas— ¿cuándo aprenderemos? Tres para Campuzano, dos para El Soro y dos para Rafi

Camino. Otra vez aparecieron los del bote, ¿hasta cuándo?

Presidió Don Vicente Cladera asesorado por Angel Gil. Muchos políticos en los palcos y en las gradas Norma Duval, a quien El Soro brindó un toro.

Francisco Picó

**Cases de
Son Sant Martí**

**COMUNIONES - BAUTIZOS
BODAS - BANQUETES
CONGRESOS - CONVENCIONES**
**LOCALES CLIMATIZADOS
BELLOS JARDINES
AMBIENTE FAMILIAR**

Ctra. Muro-Ca'n Picafort, km. 8
Apar. n.º 2 - Tel. 53 74 50
07440 MURO (Mallorca)

Concert de Rock Sant Joan 93

El passat dia 19 de juny es va celebrar, com cada any, el concert de rock de les festes de Sant Joan amb les actuacions de DIRTY BOOTS, HENTELIGENTS i LA FRONTERA.

El concert es va celebrar al camp de futbol amb una entrada no massa nombrosa i el temps va acompanyar.

El concert va començar sobre les 10'30 h. a càrrec del grup murer DIRTY BOOTS (Manolo i Miquel Martínez, Xisco, Joan Vic) que varen tocar, majoritàriament, cançons del seu repertori habitual i també algunes de les seves darreres composicions que formaran part d'un mini LP que sortirà al mercat a finals d'estiu. Hem de dir que el so no va esser del millor, ja que el cantant i guitarrista Manolo Martínez va tenir uns quants problemes amb la sonorització de la veu i per això no varen brillar així com ens tenen acostumats.

Seguidament, després d'una petita reestructuració de l'escenari, pujaren (per a mi, el plat fort del concert, ja que era la primera vegada que es podia escoltar per la gran majoria de gent aquest grup amb directe), els murers HENTELIGENTS (Jaume Bella, Javi Costitx, Toby Taylor). Va esser un autèntic èxit amb tots els sentits, l'equalització va esser molt bona, el públic majoritàriament de Muro, s'ho va passar d'allò més bé amb l'actuació

HENTELIGENTS

dels HENTELIGENTS.

El repertori del grup està ple de bones composicions per als amants de la bona música no comercial. Els seus components varen estar fantàstics, destacant la gran qualitat que té el bateria (d'origen anglès) TOBY. Per la seva part en Jaume Bella i en Javi Costitx que varen començar l'actuació una mica freds però, així com va passar el temps el públic corejava les lletres i els noms dels músics. Va esser a partir d'aquell moment que la conjunció entre músics i públic va esser fantàstica i es va crear un ambient que només es pot viure i sentir en un concert en viu.

Resumint, podem dir que l'actuació dels HENTELIGENTS va esser molt bona i crec que serà difícil

d'oblidar el dia 19 de juny, tant pels components del grup com per la gent que va gaudir amb la bona música dels HENTELIGENTS.

Per acabar, sortiren LA FRONTERA. Mentre la gent, sobretot "roketas" i ninetes de 15 anys es va acostar a l'escenari, hi havia molta de gent, principalment de Muro, que varen abandonar les posicions més avançades i fins hi tot varen abandonar el recinte del concert.

LA FRONTERA, que si hem de destacar un músic sense dubte seria el més jove i guitarra solista del grup, varen tocar tot el seu repertori incloent les seves cançons més conegudes.

Biel Soler

VIATGES
MASSANELLA, S.A.
AGENCIA DE VIATGES GRUP-A

Bisbe Albertí, 15
Tel. 86 04 11

07440 MURO

Demani pressupost sense compromís

OFERTES

CUBA - 9 DIES - DES DE 89.900 PTES.

MARROC - 9 DIES - DES DE 79.900 PTES.

PRAGA - 8 DIES - DES DE 65.800 PTES.

TÚNEZ - 8 DIES - DES DE 49.900 PTES.

TURQUIA - 8 DIES - DES DE 53.900 PTES.

Cursa popular contra la droga

Festa infantil de Cucorba presentant a Muro el seu nou disc "Xica pica pollerica"

Presentació del cassette enregistrat per la coral Miquel Tortell i la Revetla d'Algebelí

Exposició del pintor J. Manresa

La Mirada de S'Albufera, exposició col·lectiva de fotografia , escultura, pintura i estampa

Exposició del pintor murer Pere A. Cantarelles i Ferrer

Funció de teatre a càrrec del grup "Picadís" de Llucmajor representant l'obra La Tia d'En Carles

món petit

guarderia infantil

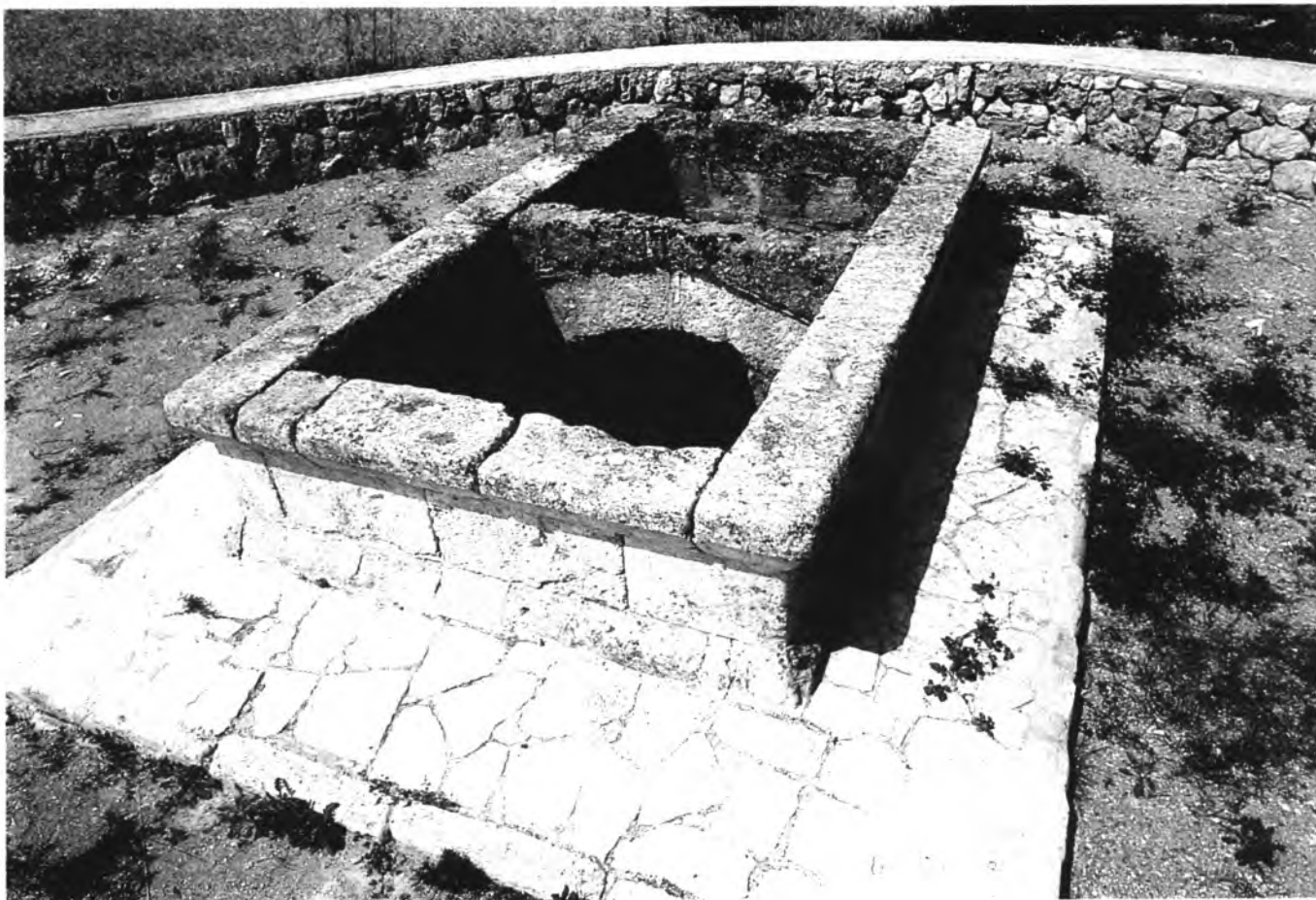
*Inauguració,
el proper dia 5 de setembre
a les 6 del capvespre*

Apertura, dilluns dia 6 de setembre

Avda. Sant Vicenç. s/n.
(ex-quarter de la Guàrdia Civil)

MURO

Els pous de Muro

Solem dir que els poblaments antics sempre cercaven o una altura que anava molt bé per a defensar-se de possibles agressors, o una corrent d'aigua que els facilitava moltíssim la supervivència. Muro tenia molt ben aconseguida la primera, venint de la mar és un vertader "mur" i pujar-lo demanava perícia, i els pobladors podien fer no res qui ho intentava.

L'assumpte aigua també té la seva importància en la nostra història. Tenim tot un grapat de noms de llocs (topònims) que ens parlen d'aigua. El més important és l'Albufera, mot àrab (al-buhaira) que significa "llacuna", però en tenim altres cap a l'interior de l'illa. L'Alqueria dels Guals (Gual és l'indret d'un riu on hi ha poca fondària i va bé per atravesar-lo caminant) que dia 30-1-1234 el Bisbe de

Girona la dona en feu a Guillem de Sant Martí; en 1337 és propietat de Guillem Gual; és part de la dot de N'Angelina de 1349 i encara ara podem veure el majestuós coll de pou vora el camí que ens du a Son Jeroni. Sortosament no fa gaire han estat netejades les voreres i reedificat el pedrís.

El Rafal los Gorchs és un altre topònim que Bernat Busquet vén a Domènec Fabregat en 1342. En la Vall dita de Valalba (Son Auba?) el procurador del Comte d'Empúries hi estableix Bereguer Castell en 1274 i hi ha aigües corrents; també hi ha aiguavés el l'establiment que fa Guillem Sa Verdera a Bartomeu Fuster en el Puig del Pinar en 1339.

No manco important són les "basses" llocs on s'hi estancaven les aigües pluvials i de fonts. Eren empleades per abeurar el bestiar,

rentar... De tots és coneguda la que hi havia en l'actual Plaça que fou tapada en el s. XVII i fou l'ocasió que es fecin "Els Abeuradors" un poc més enllà, en l'actual plaça que du aquest nom. Era coneguda amb el nom de "Basa de la Vila". N'hi havia altres, així la que confrontava amb el tros de vinya que l'any 1241 el Rector de Muro estableix a Arnau Corbera.

Com a "Font" sobresurten les de Ca'n Milec i la Font dels Porcs. Aquesta va tenir altres utilitats, ja que en els s. XVI i XVII era lloc de cap-de-guaita per a vigilar la riba, i a la més petita fressa de vaixells enemics s'havia d'avisar la Vila. En el s. XVIII era el lloc on s'amarava el cànjom (S'Amarador) que els nostres artesans transformaven en teixits.

El sistema més normal per a te-

nir aigua fou el de fer pous i en tenim un grapat de documentats. Uns estan en l'actual terme de Llubí: «Camp del pou» que fou establert en 1348; el «Pou de Llorer» a Sa Verdura; el «Pou de la Boveria»; el «Pou de la Costa de Llubí». N'hi ha dos que no les he pogut localitzar. Un surt en 1341 perquè Berenguer Sala i Joan Lluç Roig es barallen per l'empriu de l'aigua, i l'altre és el Pou de Son Xuia que en 1775 li posaren una pica que costà 25 sous.

Del nostre terme tenim:

“Pou de Sàlzer”

A l'inventari que fa La Seu de Girona en 1289 ja surt. A vegades també du el nom de Pou de Saure. Està aprop de la vila, en el camí que va al lloc dit “Ses Roquetes” i a les vinyes que té Ramon de Sant Martí. Dia 26 d'agost de 1764 se paguen 6 lliures i 12 sous a Joan Vives Beltran, trencador de pedra, per dues piques que serveixen per aquest pou. En aquests anys era ben cuidat i ens costa la neteja que li fern en 1747, 1749 i 1775. Dia 4 de Setembre de 1904 es paguen 35 pessetes al picapedrer Mestre Miquel Perelló i Femenia per col·locar-hi pedres al coll, per posar fustes o totxos a les piques per a rentar, per posar 4 ganxos en el coll, per posar les teules que siguin necessàries a l'edifici i per a clavar els mitjans que facin falta. Es veu que aquest pou també servia perquè la gent, de principi d'aquest segle, hi anava a rentar.

“Pou de Luchalforat”.

Ja surt en l'inventari de béns que fa la família Mulet el dia de Sant Joan de 1339. Encara ho podem veure, vora el camí de la mar, camí de Son Morei. Ara no té la importància que tingué en l'antigor ni compleix la fi comunitària que abans tenia. En 1749 encara era cuidat per l'Ajuntament i ho feien net de tant en tant.

“Pou Vell”.

Estava devers el que ara diem Camí de S'Estret. Dia 9 de gener de 1604 el Reverend Comú de Muro accepta una peça de terra de Pere Marcús que està vora dit pou, com també en la fundació de sufra-

gis per Antoni Femenia en 1661. Fou net en 1755 o sembla que ha estat tapat o li hem perdut la petja.

“Pou del Drac”.

Estaria en el camí dels Fiders, no gaire lluny del camí de Son Morei i dia 3 de maig de 1775 l'Ajuntament pagà 44 sous a Miquel Pascual perquè l'havia fet net o escurat.

“Pou de Santa Anna”.

Ja estava començant en el maig de 1563, doncs el Bisbe Arnedo, en la visita que féu a la nostra ermita dia 11, diu que quan més prest millor es perfeccioni el pou començant o que es faci una cisterna per a recollir l'aigua pluvial. En la primera mitat del s. XVII es diu que està malament i que es farà calç per adobar-lo. En 1893 i en 1904 surt un pou que hi ha en els carrer de Sta. Anna i s'ha de fer net. Pens que no és el mateix.

“Pou dels Forners”.

A la carretera de Santa Margalida, no gaire lluny del poble. Sabem que fou escurat en 1747 i 1755. Sens dubte els forners de la vila cuidarien de fer-lo o gaudien d'emplenar-ne l'aigua que molt hi diu a les pastes que surten.

“Pou Nou”.

L'adjectiu “nou” no és masa explícit perquè aviat pot haver-h'hi un altre, però cal dir que quan Mestre

Francesc Gaià i Barceló en 1903 obrí el Pont que hi ha vora la Residència, encara ens parla de “La costa des Pou Nou”. Per allà estava tot baixant cap a Morell. Sabem que era escurat periòdicament per l'Ajuntament: 1747, 1749, 1755. Dia 8 de maig de 1756 es pagaren dos jornals de manobre i una lliura i 12 sous al Mestre per empedrar dit pou i en 1761 ens diuen: “El Pou Nou fins al relleu té 77 palms i del relleu en avall és penya tallada, té 38 palms de hont se veu que té dit pou 115 palms de fondària i el relleu de baix la paret és de Roca de tot lo que ha dit Guillem Ramis, àlies Ilucia, de Miquel qui escurà dit pou juntament amb altres en 1761 a 19 Juliol té una cova qui trenca el camí de dotze passes llarga”.

Els antics cuidaren de fer pous, conservar-los i ben cuidats deixar-los a les generacions futures. Valoraren l'aigua i en sabien l'enorme dependència de l'home en té. Caldrà que nosaltres, plens de medis, estimem també aquest element, no l'espenyem amb química que la Natura no pot absorbir, ni amb excessos que provocarien processos naturals irreversibles.

Pere Fiol i Tornila

GOVERN BALEAR

Conselleria de Cultura, Educació i Esports

**100 ANYS
DE
MIRO**
ILLES BALEARS

Deixa Astorat

- Que la processó del Corpus sigui tan escafida i no es recuperi l'antic itinerari que anava pel carrer Major i sortia el capvespre.

- Que no es pugui prendre la fresca al mateix temps que es refresca la gargamella a la magnífica plaça que tenim a Muro. Anau a les de Pollença, sa Pobla i Campanet, notareu la diferència.

- Que en el programa de festes es repeteixi de manera totalment innecessària en 21 ocasions (que les hem contades), la paraula lloc davant llocs que no poden ésser altra cosa. És una solemne redundància.

Ull crític

Racons

per aprofitar

(Petites coses per a fer)

Voldríem proposar que, si resulta possible i factible, el nostre Ajuntament miràs la forma d'embellir i millorar l'entorn del nostre poble. Millorar i embellir l'entorn vol dir aprofitar tots els indrets de la vila, per petits i senzills que pareixin per millorar la imatge de Muro.

Fixau-vos en el carrer família Sant Joan, cantonada carrer Sant Joan i plaça Sant Martí. Aquest carrer és com un pedaç brut enmig del poble. No seria possible que l'Ajuntament intentàs una rehabilitació d'aquest racó? El mateix es podria dir de Sa Riba, la gran oblidada de tots els consistoris. Creim que seria un bon símptoma de la sensibilitat i gust per les coses petites i casolanes, que no hauria de mancar mai el nostre poble.

**Un poc de llum, uns bancs per seure i un parell d'arbres
no hi farien gens de mal.**

És d'Alabar

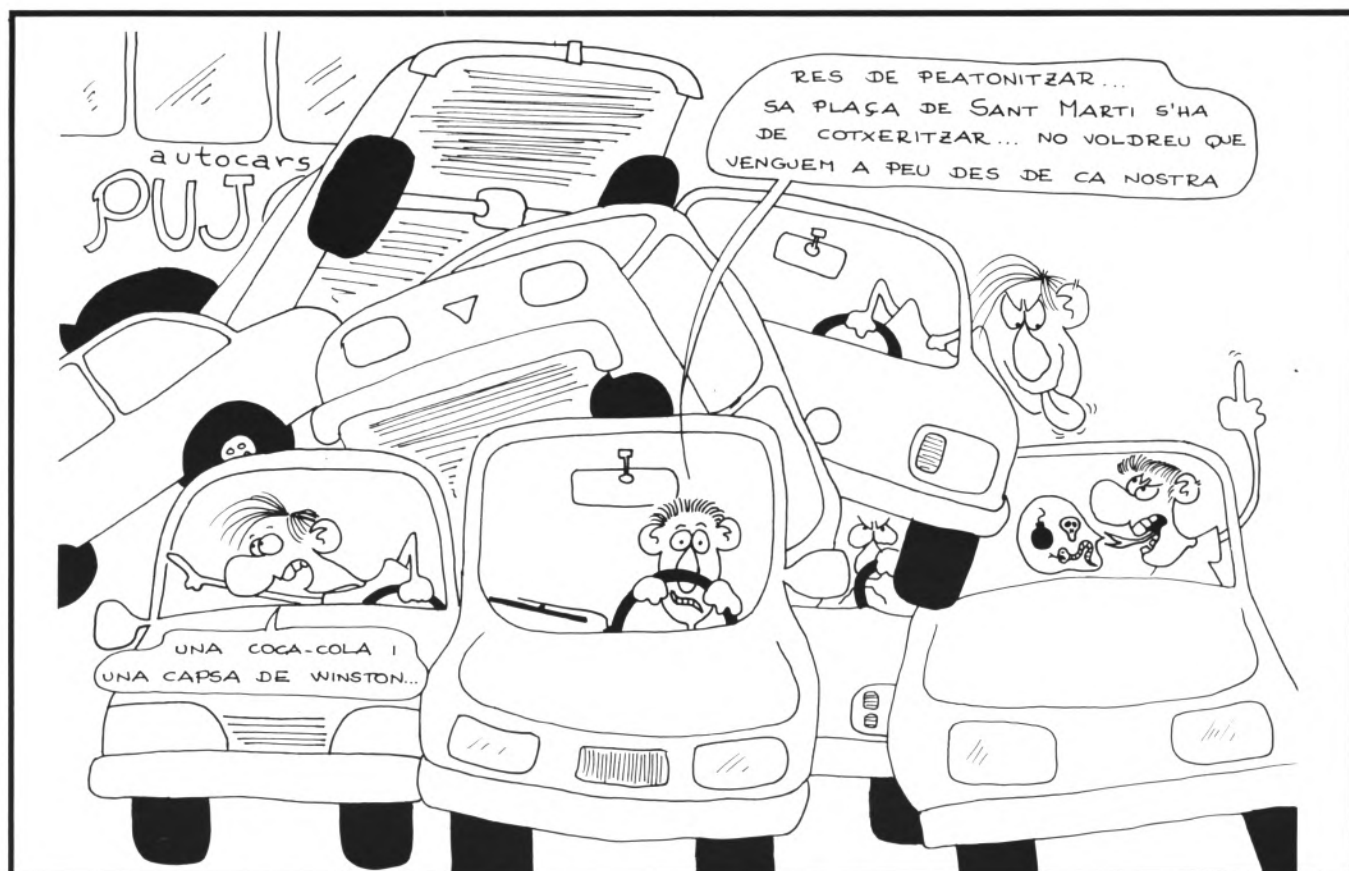
- La gran activitat esportiva que hi ha hagut a les festes de Sant Joan. Qui no ha suat és perquè no ha volgut.

**BAR
OLÍMPIC**

**ESPECIALITAT EN TAPES
VARIADES I BERENARS**

**Plaça Sant Martí, 3
Tel. 537717
MURO**

...estaria bé que la Plaça Sant Martí fós per les persones
enlloc de pels cotxes. No ho trobau?

AUTOSERVICIO CA'NA FRANCISCA

Calle Mayor, 62 • Tel. 537478

MURO - MALLORCA

AUTOSERVICIO CA'N BIEL

Plaza Sant Martí, 5 • Tel. 537818

MURO - MALLORCA

Glosa

Glosa que ens han fet arribar amics nostres de per Petra i Vilafanca, amb els quals compartim les penes i les glòries de viure al Pla de Mallorca. Si no vos agrada, la glosa, girau pàgina... i tant amics com abans.

Qui se'n riu dels mallorquins, se'n va a l'infern

S'altre dia vaig tornar feia temps que jo no hi era, an es meu poble des Pla, i sabeu què hi vaig trobar? que perdem sa dignitat que heretàvem temps enrera.

Ara ja no tenim vells només sa tercera edat. Això són es des PP que a més de riure-se'n d'ells els mos han fet perdre es cap.

Perquè tothom a Mallorca sap que es vells, molts fan cadufos, però mai hi havia hagut qui s'atrevis a fer befa i passejar-los com a trumfos.

I els donen coses bones i avitat guaita en Cañellas i rient diu que si el voten durà la Verge de Lluc afarrada a ses costelles.

I quan PSOE i PP vénen fent sa rialleta quina en pensen es bergants? Alerta! a posar es peus plans, que s'aigo mos volen prendre per tudar-la als ciutadans.

Xupar de sa Marineta i dur es fems a Son Nuviè és que es PSOE i en Cañellas i n'Aznar i en Gilet an es mallorquins des Pla mos volen dar pes rodet. Com que es mallorquins des Pla esteim avesats a rebre i solem acotar es cap parar sa mà i s'esquena i per no tenir problemes amb certes autoritats els solem fer mambelletes fins els trastornarm es cap, s'han cregut que de tots noltros es podran fer lo que voldran i mos volen dur sa merda de Mallorca dins es Pla.

Haurieu de recordar tots aquests qui empenyeu que es mallorquí sap cridar ... o és que molts hi dureu altra vegada a formar sa revolta dels forans?

Vius i ungles bon veïnat defensa lo que te queda Mallorca mos han robat mos han tancat dins es Pla i encara diuen... ENRERA

Endur-se'n s'aigo des Pla i dur-mos ses cenres seques això són ses paperetes que es des PSOE i ses dretes reparteixen per votar.

"Es Saig"
Revista d'Algaida

PISCINA - PARQUE INFANTIL

Ctra. Sta. Margarita - Ca'n Picafort, km. 2,5 • Tel. 523711 • 07450 STA. MARGARITA

**BODAS
BANQUETES
COMUNIONES
BAUTIZOS
CONVENCIONES**

Fotografia d'un temps

Grup d'alumnes de l'escola graduada que l'any 1948 es fotografiaren amb la seva mestra Dona Soledad. Són d'esquerra a dreta i de dalt a baix: Catalina "de Son Fiolet", Pasquala Ramis "Forta", Antònia Font "Vilera", Catalina Morlà "Riera", Margalida Reynés "Micaló", Catalina Molinas "Governa", Francisca Tauler "Tofolina", Catalina Munar "Munar", Damiana Perelló "Garbulla", Margalida Reynés "Bossa", Àngela Perelló "Marianda", Maria Soledad Benito del Valle (mestra), Maria Sans "Sans", Catalina Ramis "de sa lleteria", Francisca Pujol "Verdera", Antònia Noceras "Zero", Catalina "Tendra", Catalina Boyeras "Metgeta", Joana Busquets "Pintada", Catalina Tugores "Pelut", Maria Sacarés "Sacarés", Magdalena Frontera "Frontera", Catalina Tous "Son Felip Vell", Catalina Moragues "Moraguetes", Pereta Carbonell "Tendra", Maria Cladera "Monjo".

MOBLES
NOU
STIL

MOBLES TOTS ESTILS
MOBLES A MIDA
CUINES
TAPISSERIA I CORTINATGE
MOBLES TERRASSA
"GROSFILLEX"

Ctra. Alcúdia-Artà, 45-47
Tel. i Fax. 851429

07458 CAN PICAFORT (Mallorca)

El camí de Castelló o del Rost

Com en altres excursions, l'hora de trobada eren les vuit i mitja del matí al redòs del nostre magnífic campanar. Sembla, però, que hi havia una mica de son i la partida es va posposar, direm que uns minuts...

El camí del Rost enllaça les viles muntanyenques de Deià i Sóller, passant per l'antiga alqueria de Castelló d'on també reb el nom. Aquest camí caigué en desús quan a finals del segle passat es va construir l'actual carretera, que tanta polèmica ha despertat en els darrers mesos la reforma que vol fer la Conselleria d'Obres Públiques, així com la protesta dels grups ecologistes pel que suposa aquestes obres d'impacte ambiental i paisatgístic.

En aquest betlem de muntanya que és Deià aparcàrem els cotxes i emprenguérem la caminada cap a les foranes del poble per poder agafar el camí. La contrada és de les més polides de Mallorca, la mar mediterrània i la serralada mallorquina ens acompanyaren durant tot el camí.

L'itinerari començà amb una lleugera ascensió entre pins i oliveres des d'on contemplàrem el llogaret de Llucalcari i un poc més enllà sa Pedrissa. Ben aviat trobàrem les actuacions de l'Escola de Margers que durant els anys 1988 i 1989 realitzaren obres de restauració i neteja, malauradament el temps ha fet de les seves i moltes de les millors ja tornen estar fetes mal bé.

Caminant, caminant, les cases de la possessió de Son Coll que tenen el seu origen en el segle XIII, però que avui es troben desvirtuades per les diferents reformes que s'han anat fent al llarg del temps. A pocs metres de les cases de Son Coll davallàrem fins a la font de ses Mentides; la sequera que patim s'ens va fer evident, la font quasi no rajava i no vàrem poder assas-

siar la set que passejàvem.

Tornàrem al camí de Castelló i entràrem dins un espès bosquet d'alzines i pins que ens aconhortà una estona de la calor i, així poder arribar tira a tira a l'era de batre de les cases de Can Prohom des d'on colombràrem el Puig de Bàlitz, el de Montcaire i el de sa Bassa, tots ells a l'ombra del puig Major. Més envant poguérem observar la bellesa de les grans possessions de muntanya de les façanes de Can Prohom, Can Micó, Can Bleda i Can Carabasseta que formaven el nucli de l'alqueria de Castelló i, per tal d'atendre les necessitats religioses dels pagesos i jornalers de la contrada, es construí l'oratori de Castelló en el segle XVII. Avui per abandonament la seva façana presenta un estat semi-ruïnós.

A l'ombra d'uns pins i molt a prop de finir l'excursió, traguérem

les estovalles i la menjua, tot d'una ens posàrem a rosegar acompanyats d'una magnífica vista sobre la vall de Sóller. Tips de menjar i descansats ens decidírem a cobrir el darrer tram de l'excursió que ens havia de portar a la vila sollerica. A la plaça i a l'ombra d'uns esponerosos platers i amb la remor de l'aigua de les fonts, assaborírem un geladet. Un vegada descansats i refrescats agafàrem l'autobús que ens retornà a Deià, sempre per un paratge meravellós. De Deià tornàrem cap a Muro per poder assistir al pregó que havia de donar l'inici a les festes del nostre sant patró.

Amb aquesta excursió ens acomiadàvem per aquesta temporada fins a la tardor, que tornarem reprendre aquesta nova manera de conèixer Mallorca i anar fent poble. Així doncs, fins a la tardor, vos esperam a tots.

Muro ara fa 100 anys

JULIOL DE 1893

— 4 juliol. L'Ajuntament presidit pel batle Miquel Moncades i Escales celebra sessió ordinària. S'han de pagar 39 ptes. i 15 cèntims que es deuen a l'estanquer, import del paper segellat i altres coses subministrades a l'Ajuntament.

— 11 juliol. Sessió ordinària. Es dóna llicència a Joan Moragues i Fornés per construir una cotxeria al carrer del Comtat.

— 18 juliol. La sessió ordinària d'avui substitueix la que no es va poder celebrar diumenge dia 16, per esser insuficient el nombre de regidors assistents.

S'acorda pagar una comissió al Secretari de la Corporació, per haver duit de Ciutat la vacuna per a la vacunació dels porcs i els talons de la contribució territorial.

El Sr. Ferranz, que descobrí la vacuna contra la pesta que sofreixen els porcs, es desplaça a Muro per injectar la primera dosi i donar les instruccions convenients al menescal de la vila D. Joan Ballester. El Sr. Ferranz, creu necessari injectar una segona dosi i la Corporació acorda per unanimitat, enviar al Secretari a Palma a comprar tot el que fes falta.

— 31 juliol. Mossèn Rafel Ramis, custos de l'església del Convent, rep del Rector Joan Riera 12 ptes. i 37 cèntims per a sosteniment de l'església de Santa Anna.

Damià Payeras Capó
Juliol 1993

PUBLICITAT

A PARTIR DE 1.000 PTES.
TEL. 537066

Calidad de educación es calidad de vida

Una buena educación, basada en la libertad de escoger aquellos valores que mejor se adapten a su concepto de la vida, es el mejor legado que puede ofrecer a sus hijos. Y que, definitivamente, les va a marcar su futuro.

Nuestra alternativa privada, como colegio no concertado de clara vocación europea, arranca de un sólido proyecto pedagógico que tiene en cuenta, por igual, los valores humanos y espirituales y académicos.

Porque estamos convencidos que calidad de educación es sinónimo de calidad de comportamiento y de cultura.

• Experto equipo docente y auxiliar. • Técnicas de estudio. • Trabajo personal y en equipo. • Educación cívica social. Urbanidad. • Clases en castellano y catalán. • Inglés desde los 5 años con profesora nativa. • Francés o alemán proyectado para 1995-96. • Mayor desarrollo y nivel de materias básicas. • Laboratorios de ciencias naturales, física y química a partir del 3er. curso. • Talleres de matemáticas, pretecnología, manualidades, dramatización, teatro y declamación. • Música en todos los niveles, canto coral y orquesta, audiciones musicales. • Sesiones de proyección de diapositivas, video y cámara T.V. • Clases intensificadas de educación física y deportes, atletismo y natación. • Tutoría y orientación escolar y profesional. • Gabinete psicopedagógico. • Asambleas quincenales de alumnos. Conferencias, charlas y coloquios sobre temas de actualidad. • Horario de 9 h. a 13.15 y de 15.15 a 18.15. Atención alumnado de las 8.45 a las 19 h. (parvulario). • Costo asequible y justificado (incluye todas las actividades complementarias del proyecto educativo. Fijo durante los diez meses del curso). • Servicio de Medicina preventiva con revisión médica escolar.

Disponibilidad de plazas: limitadas. Consultar.

Cerrada matrícula en 2º de preescolar y los siguientes cursos: 2º, 5º, 7º y 8º.

EDUCACIÓN INFANTIL
(Preescolar)
(desde los 2 años)
EDUCACIÓN PRIMARIA Y E.G.B.
(hasta los 14 años)
CULTURA, VIDA SOCIAL Y DEPORTES
COMEDOR Y AUTOBÚS ESCOLAR
(Palma y zonas centro y norte isla. Urbano (Inca)
EDUCACIÓN SECUNDARIA (E.S.O.)
(hasta los 16 años. Proyectada para el curso 1995-96)

**COLEGIO SANTO TOMÁS DE AQUINO
LICEO SANTA TERESA DE JESÚS**

**Inca de Educación, S.L.
Ses Coves, 110-112, Inca.
Tel. 50 03 61**

MATRÍCULAS
Junio hasta 16 julio: de 10 a 13 h.
Agosto: todos los jueves de 10 a 14 h.
Septiembre: de 10 a 13 h. y de 17 a 19 h.

(Miembro de la Organización Internacional para el Desarrollo de la Libertad de Enseñanza O.I.D.E.L. - Ginebra)

UNA BUENA EDUCACIÓN, LA MEJOR INVERSIÓN PARA SUS HIJOS

Asociación de Cazadores "La Becada"

El día 20 de junio, la Asociación de Cazadores organizó en la finca "Sa Riba" una comida para socios, tiradores y autoridades locales y federativas, preparándose una gran paella para todos los asistentes.

Por la tarde, dentro del programa de fiestas de San Juan, tuvo lugar una tirada de pichones en las pistas de "Son Blai".

La inscripción superó el centenar de tiradores. La clasificación de tiradores locales fue la siguiente:

- 1.- Pedro Moragues
- 2.- Gabriel Perelló
- 3.- Pedro Boyeras
- 4.- Guillermo Perelló
- 5.- Cristóbal Moranta
- 6.- Emilio García

7.- Bernardo Plomer

8.- Bernardo Porquer

La clasificación general de la tirada fue:

1.- Guillermo Amer

2.- Antonio Vicente

3.- Manuel López

4.- Pedro Moragues

5.- Gabriel Perelló

6.- Tolo Mas

7.- Andrés Guardiola

8.- Jaime Ripoll

9.- Francisco Fullana

10.- Pedro Boyeras

Onofre Riera

Joan Pol Pujol, nou Director General de Joventut

El nostre paísà Joan Pol Pujol, llicenciat en Dret i ex-funcionari del Ministeri de l'Interior, ha estat nomenat pel Consell de Govern nou Director General de Joventut en substitució de l'evivissenca Virtuts Marí. Alhora que recollim la notícia li transmetem la nostra enhorabona.

Quina animalada!

L'Ajuntament de Muro prohibirà tenir animals de companyia a Sa Caseta dels Capellans. Dels musols i dels animals solitaris no diuen res, hi podran anar? Quina animalada!

Amb la quantitat d'animals que hi estiuejaven. I ara on aniran? Capellans mig buit. Enguany no ens hi veurem. Quina animalada!

Ni animals de pèl, ni de ploma. Tant alegre el meu canari i tant curiós el teu moixet. Enyorança d'aquell lladruc i d'aquelles miolades. Quina animalada!

Què els direm als pastors alemanys? On són els animals dels veïns? Només ens feis cas per les beneïdes de Sant Antoni. Ah! si votassin els animals. Quina animalada!

CA-GATS S.A.
(Societat Animal)

Els brodats de na Maria Ordines

El magazine "Brisas" del passat 4 de juliol dedicava un extens reportatge a la recuperació dels brodats i la randa de mundillo a Mallorca. Aquesta recuperació la fa possible na Maria Ordines, primera mestra artesana de Balears, a través dels cursos que, organitzats pels ajuntaments i la Conselleria de Comerç i Indústria, es vénen impartint des de fa quatre anys.

Segons recull el reportatge, na Maria Ordines recorda la tradició familiar de brodadores que s'inicià amb la seva padrina, va continuar la seva mare i llavors va recollir ella des de molt petita. Actualment la seva activitat com a mestra artesana es desenvolupa a tot una sèrie de pobles que sol·liciten els seus serveis mitjançant la subvenció de la Conselleria.

Una cosa que segurament molta gent desconeixia és el seu coneixement de la tècnica del mundillo, gairebé desapareguda a Mallorca, fins al punt que les randes de mundillo que aquí es venen són importades de Galícia. És per això que el resorgiment que pugui experimentar aquesta activitat contribuirà a la seva recuperació per a l'artesania mallorquina.

Parc Natural de S'Albufera

La Directiva de la Societat de Caçadors de Muro ha visitat recentment el Parc Natural, per conèixer directament la gestió de S'Albufera que efectua el Govern Balear.

En una reunió de feina amb els responsables del Parc Natural, es va tractar el tema del foc. Es va acordar col·laborar en solventar el problema que es produeix quan, en cremar canyet, el foc es descontrola dins S'Albufera.

Per fer net veles, es pot cremar canyet des del mes de setembre fins al gener, avisant sempre abans al Parc Natural (Tel. 89-22-50) o a un forestal. La Societat de Caçadors col·laborarà amb el Parc Natural per aconseguir que el foc s'empri correctament i reduir al màxim els incendis descontrolats.

Campions Ball de Saló

Els murers Pere Bestard i Magdalena Perelló foren els guanyadors d'un concurs de Ball de Saló, organitzat pel "Foro de Mallorca".

Un total de 17 parelles, totes molt ben preparades, participaren a la competició. L'entrega de trofeus va tenir lloc el passat divendres dia 11 de juny, després d'un sopar al mateix "Foro de Mallorca" i com és de suposar, la festa acabà amb un animat ball. Enhorabona.

Crònica de l'Associació Murera de la Tercera Edat

En Assemblea General de 28 de març, va quedar cessada tota la Junta Directiva i es va acordar nomenar una Junta Gestora formada per 4 socis, al front de la qual i com a president D. Joan Boyeras, perquè la marxa i activitat de l'Associació no es ressentís; per cert, no es va notar falta de direcció. Hi va haver els seus corresponents contactes, orientacions i consultes amb directius de la Federació Balear i els de l'Associació i, després d'una reunió extraordinària (5 de maig) amb els seus pros i contres, s'acordà celebrar eleccions democràtiques per al nomenament d'una nova Junta Directiva el 16 de maig i es va concedir un termini per a la presentació de candidats i per a exposar-los al taulell d'anuncis.

Els candidats que es presentaren foren:

— Per a President:

D. Joan Gamundí Molinas, President sortint

D. Jaume Vanrell Ballester

— Vice-president:

D. Josep Julià Cantarellas

— Secretari:

D. Antoni Tugores Marimón

— Tresorer:

D. Jaume Picó Bonnín

— Vocals masculins:

D. Bartomeu Riutort Genovart, D. Francesc Reynés Llopart, D. Bernat Fornés Fluxà, D. Antoni Picó Forteza

— Vocals femenins:

D^a. Maria Siquier Vidal, D^a. Aina Perelló Perelló.

Sortiren elegits per majoria de vots:

— President:

D. Jaume Vanrell Ballester (408 vots)

— Vocals:

Sr. Fornés (419 vots), Sr. Reynés (415 vots) i Sr. Picó (379

vots).

En els altres càrrecs de vice-president, secretari, tresorer i vocals femenins l'elecció fou directa.

Uns dies després, per a celebrar l'esdeveniment d'aquestes eleccions, es va convidar els socis a un refrigeri d'orxata de gelat amb coca. L'assistència fou nombrosa i a gust de tothom.

Les reunions i contactes de la nova Junta no han faltat i amb ànims que l'associació vagi endavant i així aconseguir el primer lloc de la resta d'associacions de Mallorca.

Els amants de la gimnàstica tingueren la seva concentració anual a Santanyí el 23 de maig, amb la presència de les primeres autoritats de la Comunitat, Federació i locals. En aquest acte es feu entrega d'una placa commemorativa al nostre paísà i soci D. Miquel Florit i Bassa per la seva dedicació durant anys de Secretari de la Federació d'Associacions de Balears. La nostra enhorabona.

La nostra Parròquia va projectar, amb els vist-i-plau de l'Ajuntament, celebrar la Diada murera a Lluc el 19 de juny i va encarregar a la Tercera Edat la seva organització i la col·lecta del Corpus feta al local i a l'Ajuntament. Gràcies a la gentilesa del nostre batle Sr. Ramis, disposarem dels autocars necessaris (5) per als nostres socis. S'afegiren basants de turismes, cotxes particulars, fins i tot alguns tingueren la valentia de pujar caminant. La Diada fou magnífica. Missa major amb l'església estibada, no faltaren les angèliques veus dels blavets durant l'acte religiós. A les ofrenes es presentaren unes canastretes amb fruita i verdures variades, productes dels nostres camps murers, els toms de la Història de Muro i les seves platges i flors; el presi-

dent presentà la corresponent recaptació del Corpus i vidrioles que sobreparen les 67.000 ptes. Per altra part, l'Ajuntament, mitjançant el Sr. Batle, va fer entrega de mig milió de pessetes, tot en ajuda a la Fundació Monasteri de Lluc. Després de la cerimonial funció religiosa, l'agrupació Revetla d'Algebélí feu un recital de cants i balls mallorquins o "ball de bot" en el recinte del Peregrí, fins i tot prengueren part activa nombrosos associats. El dinar, cadascú a la seva manera.

A les 5 del capvespre, rosari i acomiadament a la "Moreneta" Verge de Lluc i retorn al Port de Pollença, amb una petita aturada.

Durant les festes de Sant Joan i per gentilesa de D. Vicenç Cladera, els amants dels toros tingueren una substancial rebaixa en les entrades per presenciar la "corrida", em referesc als jubilats.

Som a l'estiu, època de vacances, molts d'associats estan escampats però l'activitat de la Directiva no quedarà aturada, hi haurà contactes, reunions i projectes.

El 6 d'aquest mes es va donar la trista notícia de la mort de l'amo Antoni Moragues Fornés (a) "Morey", soci fundador, E.P.D.

Fins a la pròxima si Déu ho vol.

José Juliá
Antonio Picó

RECTIFICACIÓ

En el darrer número d'Algebélí publicàrem el llinatge equivocat de Xavier Cloquell Pomar. Demanam disculpes a l'interessat.

Atletisme

Miquel Martorell Zaragoza, sisè d'Espanya

El nostre atleta local, que durant la setmana del 21 al 25 de maig va participar a Màlaga, en els Campionats d'Espanya Cadet, va obtenir una magnífica sisena plaça de finalista en la prova de 300 metres tanques, quedant al final classificat en sisena posició. La marca que va obtenir en aquesta final és el nou rècord de Balears de la distància, el que fa que aquest triomf sia doble. Hem de destacar el gran nivell de tots els participants i, tenint en compte que el nostre país és cadet de primer any, és possible que l'any que ve estigui entre els tres millors a nivell nacional.

Endemés va participar amb l'equip de relleus 4 x 100, quedant Subcampions d'Espanya.

Què més podem dir d'aquest magnífic atleta! simplement que continuïn els èxits.

Torneig Futbol-Sala

Festes Sant Joan

Com varen dir al darrer número d'Aglebelí, ja sabíem quins eren els quatre semifinalistes, però no sabíem l'ordre. Ara ja el sabem.

El passat dia 19 de juny es varen disputar les semifinals. La primera la varen disputar Disco Skau i Bar Son Moro, guanyant Disco Skau amb el resultat de 6 a 4, essent un partit molt disputat per les dues parts.

La segona semifinal la varen jugar Caja Postal i Disco Charly, guanyant Caja Postal per 4 a 1.

Així vàrem arribar al dia 23 de juny, dia que es va disputar el partit per al tercer i quart llocs entre Disco Skau i Bar Son Moro. Va ser un partit molt igualat fins al final per les dues parts però el Bar Son Moro se'n va dur el tercer lloc amb el resultat de 6 a 4. Els jugadors ho varen celebrar i varen tirar a la piscina el seu mister Biel "Lavet".

Passant ja a la gran final, hem de dir que va esser disputada pels mateixos equips de l'any passat, essent un altre el resultat, ja que aquesta vegada sí guanyaren els de Disco Skau. Feia molt de temps que Caja Postal no deixava que altre equip li fes front, però aquesta vegada no hi va haver més equip que Disco Skau, i d'aquesta manera va guanyar la final amb el resultat de 5 a 0, i com veis, el resultat ho diu tot.

— Classificació final:

1.- Campió - Disco Skau

2.- Subcampió - Caja Postal

3.- Bar Son Moro

4.- Disco Charly

5.- Bar Olímpic / Can Biel

6.- Bar Sami

7.- Bar Avenida

8.- Can Costitx / Can Rápido

9.- Voltors

10.- Foment de Cultura

11.- Cosca

— Equip més net i més esportiu: Bar Avenida i Foment de Cultura amb un total de 2 targetes grogues i 41 faltes.

— Màxim golejador:

Jaume Socías (Cosca) amb 15 gols

— Equip menys golejat:

Caja Postal amb 12 gols.

— El millor jugador de la final: Jaume Sans (Disco Skau).

Per últim, el passat dia 2 de juliol, va tenir lloc al celler Can Massià de les Platges de Muro, un sopar amb motiu de l'entrega de trofeus d'aquest torneig i del torneig de Voleibol. La gent va acudir en massa, eren quasi un centenar.

Des d'aquí volem donar les gràcies a tots els assistents, perquè sense ells no hauria estat possible res. No ens volem despedir sense saludar una vegada més als jugadors del Bar Son Moro, que va ser l'equip amb més jugadors que va assistir al sopar. Alguns equips haurien d'aprendre d'ells. Una salutació i fins l'any que ve i, que si tot va bé, ja ens veurem en el pavelló cobert.

II Milla Urbana Vila de Muro

El passat dia 27 de juny es va celebrar la II Milla Urbana Vila de Muro, organitzada i patrocinada pel Magnífic Ajuntament de Muro amb la col·laboració de cases i entitats comercials locals.

L'organització i participació varen esser un complet èxit, participant uns 200 atletes de tota l'illa.

Les classificacions, segons les categories, varen esser les següents:

- Benjamí Femení
 - 1.- Mariana Campillo
 - Olimpo - Inca
- Benjamí Masculí
 - 1.- Paco Tugores Sastre
 - Guillem Ballester i Cerdó
- Aleví Masculí
 - 1.- Gines López Llompat
 - Olimpo - Inca
- Aleví Femení
 - 1.- Sandra Piqueras Campus
 - SYP - Palma
- Infantil Masculí
 - 1.- Martín Mir Ramon
 - Colonya Pollença
- Infantil Femení
 - 1.- Rosa M. Córdoba
 - Olimpo - Inca
- Educació Especial
 - 1.- Miguel A. Mateo Navarro
 - C. Juan XXIII - Inca
- Cadet Masculí
 - 1.- David Ordóñez Llopis
 - Colonya Pollença
- Junior Masculí
 - 1.- José Román Escribano
 - SYP - Palma
- Veterans A
 - 1.- Angel Rapado Carnero
 - SYP - Palma
- Veterans B
 - 1.- Sebastián Adrover Nicolau
 - Opel - Felanitx
- Absoluta Femení
 - 1.- Carolina Saidi Rodríguez
 - SYP - Palma

- Senior-Promesa Masculí
 - 1.- Alex Flores Studer
 - Colonya Pollença
- Absoluta Masculí
 - 1.- Juan J. Aguiló Ramis
 - Muro

Carreres de cavalls a Son Blai

El dia 24 de juny horabaixa, amb una climatologia immillorable, a la pista de Son Blai es varen celebrar les carreres al trot incloses dins el programa d'actes de les fetes de Sant Joan 93.

En va congregar una gran quantitat de públic, que ja és habitual en aquestes carreres que s'organitzen i que gaudeixen de solera i qualitat.

El fet més remarcable d'aquest dia i que va deixar dessaborit la majoria del públic, va ser la suspensió del "match" entre Parvallón i Riquer Bleu. A causa del mal estat del primer, no es va poder celebrar.

Quant als altres aspectes, capvespre de carreres al gust del bon aficionat.

Hem de destacar a la carrera estelar el gran triomf del cavall murer "Mianko" d'en Jaume Coco i la gran carrera de l'egua "Querida de Clyde" frustrada pel metratge que va fer de més per l'exterior.

A la carrera de poltres de la generació "11" guanyà amb relativa facilitat el poltre "Un de Quito" de Can Picafort.

Cal destacar l'actuació del cavall d'en Pep Biniali "Ranses".

Classificacions de les carreres:

- Primera carrera
 - 1.- Turfiste - 1'22'2
 - 2.- Surf Rigo - 1'28'4
 - 3.- Sheila Patout - 1'29
- Segona carrera
 - 1.- Un de Quito - 1'29'6
 - 2.- Unica de Blai - 1'30'2
 - 3.- Unico Son Banya - 1'33'4
- Tercera carrera
 - 1.- Tot Cash - 1'27'4
 - 2.- Rossinyol - 1'28
 - 3.- Son Claret - 1'28'6
- Quarta carrera
 - 1.- Ramses (Muro) - 1'23'8
 - 2.- Mel - 1'24
 - 3.- Menhir - 1'24'7
- Cinquena carrera
 - 1.- Sibil·la - 1'22'4'
 - 2.- Hito SF - 1'22'8
 - 3.- Jiel Mora - 1'22'9
- Sisena carrera
 - 1.- Top Gyp - 1'23'7
 - 2.- Norelia - 1'23'8
 - 3.- Rival de Monts - 1'24
- Setena carrera
 - 1.- Ronsard du Loir - 1'20'9
 - 2.- Tess d'Arvor - 1'21
 - 3.- Sacre - 1'21'3
- Vuitena carrera
 - 1.- Tarpan de Vixi - 1'25'8
 - 2.- Triumf - 1'26'4
 - 3.- Tiworthy Royal - 1'26'6
- Novena carrera
 - Nula
- Decena carrera
 - 1.- Mianko (Muro) - 1'19'9
 - 2.- Saphir de la Noe - 1'20'2
 - 3.- Querida de Clide - 1'21'5

Gent amb moto

El passat dia 20 de juny, dins el programa de les Festes Patronals, es va disputar al circuit permanent de Moto Cross "Fora vila", el II Gran Premi de Moto Cross Festes Patronals.

Bona entrada i no menys bona participació dels pilots illencs, especialment als 125 cc. on hi havia representants de les tres illes. Contra tot pronòstic, Xavier Tur (Suzuki) es va imposar brillantment a la cilindrada dels 250 cc. si bé, a la primera mànega va comptar amb més dificultats de les previstes davant la gran carrera d'en Joan Clapés, que va rodar primer des de la sortida fins a la darrera volta, a la qual va caure, davant la presió d'en Tur que venia remonant amb força des de la quarta posició.

Cal destacar el punt d'honor d'en Toni Sacarés, en principi gran favorit per guanyar la prova, que va córrer amb tres punts a un dit de la mà dreta, cosa que no li va impedir acabar en tercera posició a les dues mànegues. Però més mèrit tengué a la segona mànega, on després de rebre un fort cop a la cara, ocasionat per una pedra que va escopir la moto que li anava davant, se li va esclatar el nas, i va acabar la mànega amb tota la cara i part de la camiseta plena de sang però, així i tot, va aconseguir acabar davant el seu principal rival d'altres anys, en Joan Josep Pons (en Juanjo dels Karts).

En Xisco Cardell es va imposar a la primera mànega dels 80 cc. i en la segona mànega, Pons no donà opció als seus rivals.

III Torneig Tennis Mieres Sport

El III Torneig de Tennis es va desenvolupar dins el marc de les festes de Sant Joan. Cal destacar la nombrosa inscripció obtinguda, demostrant un nivell de joc i tècnica ressaltada pels jugadors més juvenils, que varen esser l'atracció pel seu esperit de lluita, arribant a la fase final amb gran emoció, davant jugadors més veterans i experimentats amb la victòria final del jove murer Antoni Boyeras.

Esperam que en un pròxim futur el torneig arribi a ser de gran prestigi a nivell comarcal i un incentiu per a la iniciació d'aquest difícil esport.

Classificacions

— Final consolació:

Antoni Pinilla (Alcúdia)

— Veterans

Trofeu al veterà millor classificat: Rafel Bonnín (Petra)

— Juvenils

Trofeu al juvenil de Muro millor classificat: Biel Ramis

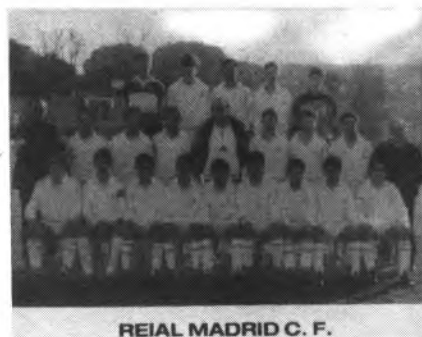
— Guanyador absolut:

Antoni Boyeras (Muro)

Volem donar les gràcies a totes les entitats col.laboradores i a l'Ajuntament de Muro, ja que sense ells no hauria estat possible realitzar aquest torneig.

VI Torneig de futbol base Vila de Muro

Resultats dels partits disputats:

R. Madrid 6 - R. Mallorca 0

R. Mallorca 2 - Murense 1

R. Madrid 14 - Murense 0

Campió - REIAL MADRID

2^{on} classif. - REIAL MALLORCA

3er classif. - MURENSE

Escola Municipal de Música

T'agradaria tocar el violoncel?

Aquest proper curs pots!

INSCRIU-TE EN EL PROPER PERÍODE DE MATRÍCULA

Defuncions

Maria Martorell Rotger

El pasado día 1 de julio, a la edad de 83 años, nos precedió a la vida eterna María Martorell Rotger (a) "Gavella".

Nuestra condolencia a su esposo Jaime Perelló, a sus hijos Juan, Agueda y María; a sus hijos políticos Brigida Pulido, Juan Moragues y Juan Beltrán, nietos y otros familiares. Descanse en paz.

Maria Glòria Moragues Tur

El passat dia 10 de juny, ens va precedir a la vida eterna, a l'edat de 14 anys, la nina Maria Glòria Moragues Tur.

La nostra més sentida condolència als seus pares Llorenç i Margalida, a la seva germana Margalida, padrins i altres familiars. Descansi en pau.

IOANYS
DE
MIRO
ILLES BALEARS

En memoria

El día 6 del actual, llegó la triste noticia del fallecimiento de D. Antonio Moragues Fornés (a) "Morey", después de penosa enfermedad soportada con entereza y resignación cristiana.

Era socio fundador de la Tercera Edad de ésta, primeramente miembro de la Junta, más tarde formó parte de la Primera Junta Directiva, al cesar como directivo ocupava el cargo de Vicepresidente.

En los largos años de convivencia se creó una verdadera amistad. Puedo decir que lo consideraba una persona cabal, amable, comprensivo, con "seny" de hombre maduro, era notable en dar sus opiniones.

Los que hemos colaborado con él lamentamos su desaparición de este mundo de los vivos.

L'amo en Toni se ha cerrado el libro de vuestra vida, os recordaremos como hombre de bien. Que Dios os haya dado el premio de los justos. Descanse en paz.

José Juliá Cantarellas
Julio 1993

Naixements

Maria Montserrat Ballester Frau

Maria Montserrat Ballester Frau, filla dels nostres amics Miquel Ballester i Isabel Frau, va néixer el passat dia 5 de juny. Enhorabona.

Maria del Carme Molinas i Sastre

El passat dia 20 de juny, va rebre les aigües baptismals la nina Maria del Carme Molinas i Sastre, que va néixer el dia 4 de març.

La nostra enhorabona als seus pares Joan i Rafela, a la seva germana Joana Maria i altres familiars.

DADES CLIMATOLÒGIQUES JUNY 1993 - MURO

TEMPERATURES

Màxima : 34,6º - Dia 28
Mitjana màximes: 29,5º
Mínima : 14,0º - Dia 1
Mitjana mínimes: 17,8º
Oscil·lació màxima: 16,4º - Dia 1
Oscil·lació mínima: 7,2º - Dia 9

PRECIPITACIONS

Total mes: 0,0 l/m.
Màxima en 24 h.: 0,0 l/m. - Dia 8
Pluja apreciable: 0 dies
Pluja inapreciable: 4 dies
Vent dominant els dies de pluja: Nord

Dades facilitades per Bartomeu Martorell Bosch

Primeres Comunions

Jaume Payeras Ortiz

El passat dia 13 de juny, festa del Corpus, a l'església parroquial de Santa Creu de la ciutat d'Eivissa, va rebre per primera vegada el sagrament eucarístic, el nin Jaume Payeras Ortiz, fill dels nostres amics Miquel Payeras i Marilina Ortiz.

Enhorabona.

Antònia Balaguer Poquet

El passat dia 13 de juny, a l'Església Parroquial de Sant Joan Baptista de Muro, va rebre per primera vegada el pa dels àngels la nina Antònia Balaguer Poquet.

La nostra enhorabona als seus pares Antoni i Catalina, a la seva germana, padrins i altres familiars.

Martí i Antònia Serra Ferriol

El dia 30 de maig, a l'Església de Sant Joan Baptista de Muro, varen rebre per primera vegada el pa dels àngels els germans Martí i Antònia Serra Ferriol.

La nostra enhorabona als comulgants i als seus pares Miguel i Margalida.

EN VENTA 2 PLANTAS BAJAS

C/. Guillermo Ballester y Cerdó,
15 y 17

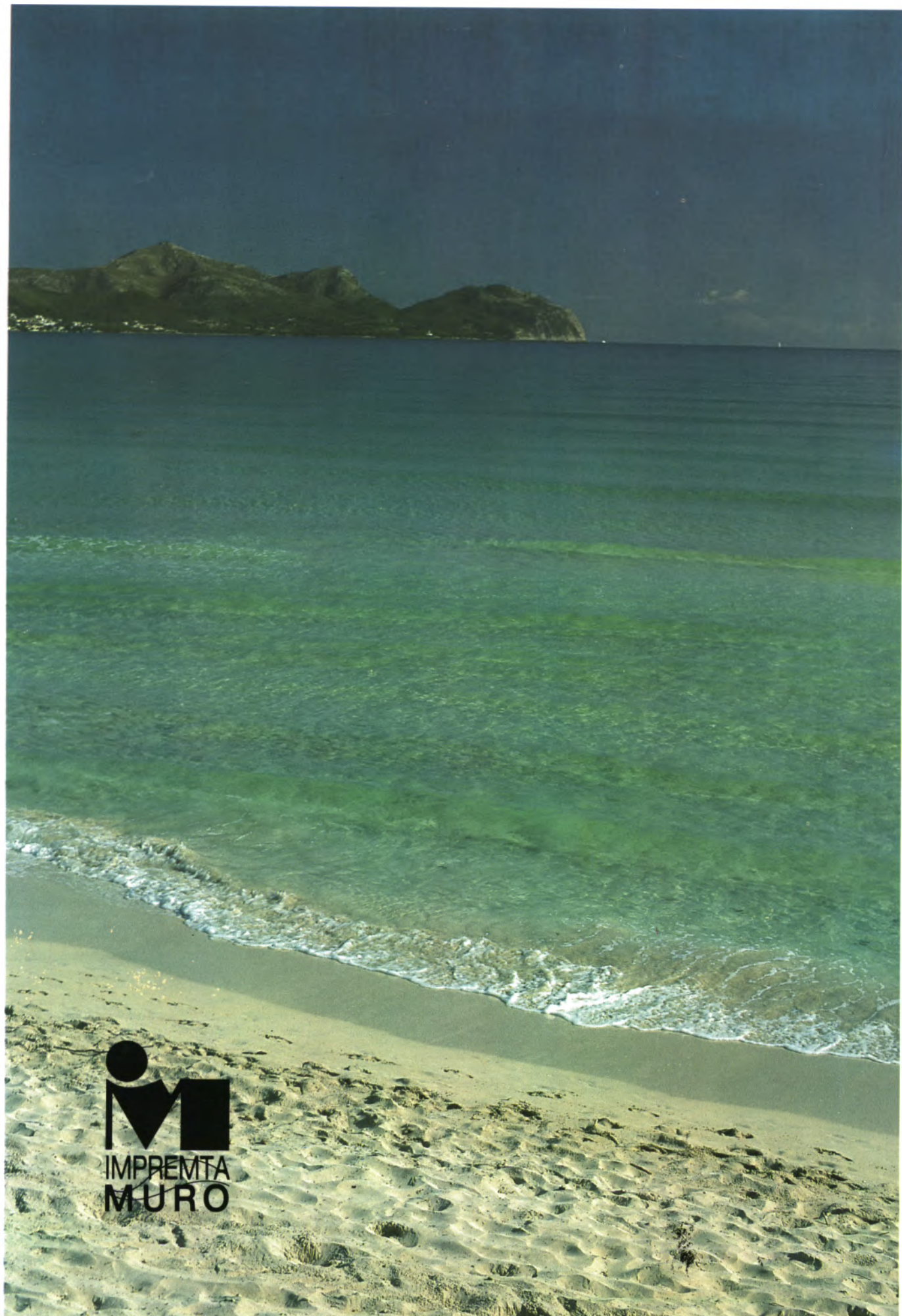
MUCHAS FACILIDADES
Interés: 7'5%

VENDO
SOLAR DE 1.200 M.
ZONA INDUSTRIAL

INFORMES: *Juan Quetglas Perelló (a) "Sabataret"*

Tels.: 851856 - 538234 (Horas de oficina)

IMPREMTA
MURO